

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Kateřiny Šimáčkové a JUDr. Bohuslava Hnízдила v právní věci žalobce: **Z. D.**, zastoupeného JUDr. Miloslavem Petrželou, advokátem, se sídlem Kobližná 19, Brno, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 7, Praha 4, proti rozhodnutí generálního ředitele žalovaného ze dne 21. 4. 2008, č. j. 2007/7558/30, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 29. 6. 2011, č. j. 6 Ca 224/2008 - 59, o návrhu žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

takto:

Kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 29. 6. 2011, č. j. 6 Ca 224/2008 - 59, **se přiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

Městský soud v Praze v záhlaví uvedeným rozsudkem zrušil rozhodnutí žalovaného. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí o jeho propuštění ze služebního poměru celníka podle § 42 odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů.

V kasační stížnosti žalovaný navrhl, aby byl napadený rozsudek Městského soudu v Praze zrušen a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení. Zároveň požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Uvedl, že vydání nového rozhodnutí o odvolání žalobce by bylo ve zřejmém protikladu k důvodům podání kasační stížnosti. Pro Celní správu ČR by mohlo znamenat nenahraditelnou újmu spočívající ve vydání rozhodnutí, které být vydáno nemělo.

Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Přiměřeně přitom užije § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Podle § 73 odst. 3 s. ř. s. se přiznáním

odkladného účinku pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.

Z judikatury zdejšího soudu vyplývá, že situace, kdy možno dovozovat vznik nenahraditelné újmy na straně žalovaného správního orgánu v důsledku rozhodnutí krajského soudu, jsou nepochybně představitelné v poněkud omezenější míře, než jak tomu bude na straně žalobce. Dle dosavadní judikatury tak například nelze spatřovat nenahraditelnou újmu způsobenou žalovanému v tom, že mu bude krajským soudem uložena povinnost vyplatit žalobci dávku důchodového pojištění, přeplatek na dani, a podobně (srov. usnesení zdejšího soudu č. j. 6 Ads 126/2010 - 84 ze dne 10. 11. 2010 či usnesení č. j. 1 Afs 106/2004 - 49 ze dne 5. 1. 2005, publikované pod č. 982/2006 Sb. NSS). S ohledem na zásadu rovnosti účastníků řízení před soudem nicméně nelze žalovanému správnímu orgánu upírat právo obrátit se v případě nesouhlasu s výsledky soudního přezkumu provedeného krajským soudem na Nejvyšší správní soud s kasační stížností.

Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006 - 49, publikovaného pod č. 1255/2007 Sb. NSS, zásadně platí, že zruší-li krajský soud rozhodnutí správního orgánu, je povinností správního orgánu pokračovat v řízení a řídit se přitom závazným právním názorem vyjádřeným v pravomocném soudním rozhodnutí, bez ohledu na to, zda je ve věci podána kasační stížnost.

V témže usnesení rozšířený senát Nejvyššího správního soudu poukázal i na možné negativní dopady, které mohou nastat v souvislosti s přezkumem rozsudku krajského soudu, jímž bylo zrušeno správní rozhodnutí, na základě kasační stížnosti podané žalovaným. Nejvyšší správní soud uvedl, že za situace, kdy by byl takový rozsudek krajského soudu zrušen, dostala by se věc do stadia nového posuzování žaloby krajským soudem. Ten, vázán právním názorem kasačního soudu (§ 110 odst. 3 s. ř. s.), může rozhodnout o zákonnosti správního rozhodnutí opačně, načež původní (zrušené) správní rozhodnutí „obživne“, aniž by důsledkem nového rozhodnutí krajského soudu bylo současné zrušení v mezidobí případně vydaného dalšího správního rozhodnutí. Vedle sebe tu tak mohou být dvě odlišná či dokonce opačná správní rozhodnutí o téže věci. Při odhlédnutí od situace, že i nové rozhodnutí krajského soudu může být napadeno kasační stížností, stejně tak jako nové správní rozhodnutí další žalobou, následně rozsudek krajského soudu také kasační stížností, jde jistě o výsledek nežádoucí a procesními instituty příslušných správních procesních předpisů obtížně řešitelný. Nejvyšší správní soud připustil, že takový případ lze řešit přiznáním odkladného účinku podané kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud k řešení takové situace nepřistupuje vždy pouze přiznáním odkladného účinku a přihlíží ke specifickým okolnostem daného případu a k tomu, že právní následky tohoto rozhodnutí ne vždy nutně znamenají pro žalovaného nepoměrně vyšší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout například žalobci (srov. například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 2. 2012, č. j. 6 Ads 8/2012 - 28). Nicméně v nedávné době Nejvyšší správní soud rozhodoval ve věci skutkově velmi podobné nyní posuzovanému případu, kde odkladný účinek kasační stížnosti žalovaného přiznal (usnesení ze dne 9. 2. 2011, č. j. 3 Ads 10/2011 - 71). Nejvyšší správní soud rovněž přihlédl k tomu, že se jedná o specifický případ ve věci propuštění ze služebního poměru, kde na rozdíl od rozsudku č. j. 6 Ads 8/2012 - 28 nebylo zrušující rozhodnutí krajského soudu založeno na nepřezkoumatelnosti správních rozhodnutí, ale byl žalovaný pro další řízení zavázán právním názorem krajského soudu (srov. *a contrario*

usnesení zdejšího soudu ze dne 15. 7. 2009, č. j. 6 Ads 87/2009 - 49, a ze dne 10. 11. 2010, č. j. 6 Ads 126/2010 - 84). Z těchto důvodů rozhodl zdejší soud tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. února 2012

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu